

Til § 4.

Den her givne Bestemmelse er en nødvendig Følge af det i Loven etablerede Princip. Forsaavidt der i det af Byfogden i Helsingør udarbejdede Udkast er foreslaaet, at det i Plakat af 28de Febr. 1817 § 11 indeholdte Forbud mod fra Kystpolitidistrikterne tilføes at bortføre paslose Personer uden Distriktskommisærens skriftlige Tilladelse herefter ikke skulde gjælde i de Tilfælde, hvor saadanne Personer føres ud med Færgebaad eller til eller med Passagerdampskibe, der gaae i regelmæssig Fart indenrigs eller paa Sverrig og Norge, og saaledes forudsat at Forbudet isøvrigt skulde blive staaende ved Magt, har Ministeriet ikke kunnet finde en saadan lokal Indskrænkning i Pasfriheden tilstrækkelig

begrundet, naar fuldstændig Pasfrihed indføres for alle de øvrige Dele af Riget.

Til § 5.

Det i Plakat 23 Oktbr. 1835 indeholdte Forbud mod at danste Haandværksvende paa deres Vandring besøge og opholde sig i Lande og Steder, hvor Afsektioner og Forsamlinger af Haandværkere taales, er der under de nu i mange Henseender forandrede Forhold og da der, efterat Afsektioner af Haandværkere ikke længere ere forbudte her, neppe nogenfinde vilde kunne blive Spørgsmaal om at negte de ved Rgl. Resol. 25 Mai 1844 Nr. 12 hjemlede Dispensationer fra det nævnte Forbud, ingen Grund til længere at lade bestaae.